

“Tirik” va “o’lik” bo’lish nima?

Xudo oldida o’lik bo’lish sharti, hukm va hukm natijasida ilohiy ogohlantirishda (albatta o’lasiz) belgilangan jazodan kelib chiqadi. Mahkumlik dushmanlik va ajralishni keltirib chiqardi, chunki Xudo hayotdir va Undan o’zga mavjud bo’lgan har bir kishi o’likdir. Xudoda zulmat yo’q, chunki zulmat bo’lgan har bir kishi Undan ajralib turadi. Zulmat va zulmat o’rtasida hech qanday aloqalar mavjud bo’lmaganligi sababli, Xudo (hayot) va hukm ostida bo’lgan odamlar (o’lik) o’rtasida hech qanday aloqalar yo’qligi aniq.

“Tirik” va “o’lik” bo’lish nima?

Havoriy Pavlus o’lganlar oqlanadi, deb aytganidek, ushbu to’rtta binoga javob faqatgina “Chunki o’lik gunohdan oqlanadi” degan iborada bo’lishi mumkin.

Yuqoridagi sirni ochib berishdan oldin, biz “o’lik” va “tirik bo’lish” nima ekanligini tekshirishimiz kerak.

Muqaddas Kitobda “o’lim” va “hayot” o’rtasidagi munosabatlar o’rnatiladi. O’zaro munosabatlar shuni ko’rsatadiki, bir vaqtning o’zida gunoh uchun tirik va Xudo uchun tirik bo’lish mumkin emas. Xudo oldida inson ikkala shartni (pozitsiyani) bir vaqtning o’zida egallashga imkon yo’q. Ya’ni, inson gunoh qilish uchun tirik bo’lsa, u Xudo uchun o’likdir yoki Xudo uchun tirik bo’lsa, u gunoh uchun o’likdir.

Ehtimol, o’quvchi savol berishi mumkin: nega gunoh uchun tirik va Xudo uchun bir vaqtning o’zida tirik bo’lish mumkin emas?

Quyidagi sabablarga ko’ra mumkin emas:

“Chunki o’lgan Masih, aniqrog’i, tirilgan ...” (Rim. 8:34)

Pavlus o’zining g’alaba qo’shig’ida Masihning o’limiga ishora qildi. Biroq, o’lgan Masih ham o’limdan tirildi. Xuddi shunday imon keltirganlar Masihga o’lishda (u bilan birga vafot etadi) mos kelgandek, u bilan birga ular ham tirilishadi (yoki undan oldinroq).

Bu bir zumda! Ya’ni, Masihga ishongan kishi gunoh uchun o’ladi va Xudo uchun yashashni boshlaydi. Xudo qaroriga bo’ysunmagani kabi, Odam Ato Xudo uchun darhol o’ldi, shuningdek, Masihga ishonganlar darhol Masih bilan birga tirilib, Xudo uchun yashashni boshladilar.

Xudo hamma narsaning va hamma narsaning Rabbisi ekanligini yodda tutishimiz kerak. Xudo tiriklar va o’liklarning Rabbidir, chunki u uchun hamma yashaydi “Endi Xudo o’liklarning emas, tiriklarning Xudosi; chunki u uchun hamma yashaydi ”(Luqo 20:38; 2 Tim 4: 1; Rim 14: 9).

Ushbu oyatlar tiriklar va o’liklarga ishora qiladi, ya’ni badanning o’limiga va ruhning o’lmasligiga murojaat qiladi. Masalan: Lazar, tilanchi bu dunyoda yashagan va vafot etgach, u faqat bu quruqlik chodirida yashashni to’xtatgan va abadiy yashashni boshlagan (Luqo 16:20 -25). Boy ham, u vafot etgan, bu dunyoda mavjud bo’lganida Xudo uchun o’lgan edi va u vafot etganda (u erdagi chodirni tark etdi) u abadiylikni o’liklarning holatida o’tkazdi (ajratilgan).

Bular o’lim so’zi va Muqaddas Kitobda “o’lim” va “hayot” atamalarini o’z ichiga olgan mumkin bo’lgan ishlatilishiga ishora qiladi.

Biroq, Muqaddas Kitobda: “Biz gunohlarimiz paytida o’lik bo’lganimizda, bu bizni Masih bilan birga tezlashtirdi ...” (Efes. 2: 5), bu “o’lim” va “hayot” iboralarining yana bir ishlatilishini namoyish etadi.

Inson dunyoda Xudosiz bo’lganda (Masihsiz) (Efes 2:12), u Xudo

uchun o'likdir. Insonning "o'limi" sharti – bu erda Adan bog'ida, Odam Atoda o'rnatilgan hukmning natijasidir.

Xudo er-xotinlarga yaxshilik va yomoni bilish daraxtidan yeb qo'ygan kuni, albatta o'lishlari haqida aytganda, qat'iyat yoki ogohlantirish berildi (siz yemaysiz), vaqt (kunda), jazoning aniqligi (albatta), va jazo turi (o'ladi): o'lim.

Adan bog'idagi hukm insoniyatni qoralashga olib keldi! Boshqacha qilib aytganda, "Hukm aslida bitta aybdan kelib chiqib, hukm qilish uchun kelgan ..." (Rim. 5:16). Odam Ato va Momo Havo Xudo uchun tirik holda yaratilgan va hukm qilinganidan keyin ular Xudo oldida o'lik bo'lishgan.

Xudo oldida o'lik bo'lish sharti, hukm va hukm natijasida ilohiy ogohlantirishda (albatta o'lasiz) belgilangan jazodan kelib chiqadi. Mahkumlik dushmanlik va ajralishni keltirib chiqardi, chunki Xudo hayotdir va Undan o'zga mavjud bo'lgan har bir kishi o'likdir. Xudoda zulmat yo'q, chunki zulmat bo'lgan har bir kishi Undan ajralib turadi.

Zulmat va zulmat o'rtasida hech qanday aloqalar mavjud bo'lmaganligi sababli, Xudo (hayot) va hukm ostida bo'lgan odamlar (o'lik) o'rtasida hech qanday aloqalar yo'qligi aniq.

Xudo oldida "o'lik" bo'lganligi sababli, inson bu holatda qiladigan barcha ishlar gunoh bilan bulg'angan. Agar siz odamlar oldida yaxshi yoki yomon ish qilsangiz, ular Xudo oldida aybdor kishining holatini o'zgartirmaydi, chunki "yaxshi ishlar" faqat Masihga ishonganlar uchun ularni oldindan tayyorlab qo'ygan Xudoda amalga oshiriladi.

Gunoh qilganda, Odam Ato o'limga mahkum qilindi va u bilan birga hamma odamlar hukm qilindi. Hamma o'lganda va hamma gunoh qilgani aniq "... shuning uchun o'lim hamma odamlarga o'tdi, chunki hamma gunoh qildi" (Rim. 5:12).

Hayot faqatgina Isoda mumkin, chunki inson Masih orqali abadiy hayot bo'lgan Xudoning bepul in'omiga erishadi. Masih odamning

Xudoga bo'lgan yagona kirishidir. Agar u Masihni qabul qilsa, inson nurning o'g'liga aylanadi va Xudoning nurida yashaydi (birlik).

Demak: o'lim Adan bog'ida sodir bo'lgan hukmning natijasidir, u erda hamma odamlar gunohkor bo'lishdi. Hayot insonning Xudo bilan yarashishining natijasidir. Inson yana haqiqiy adolat va muqaddaslikda yaratilgan va Xudo uchun yashay boshlaydi (Efes 4:24).

Hozirgina ko'rganlarimizga asoslanib, havoriy Pavlus "... men Masih bilan xochga mixlanganman ..." deb aytganda, u jismoniy o'limini emas, balki Masih bilan o'limni nazarda tutishi aniq.

U yashaydi (... va men yashayman ...) deganda, u Xudo oldida yangi shartni ifoda etadi. U jismoniy hayoti haqida hech qanday ma'lumot bermadi.

Oyatning ikkinchi qismida, u: "... va hozirgi tanada yashayotgan hayotim ..." deb aytganda, bu "hayot" jismoniy hayotga ishora qiladi.

"Men allaqachon Masih bilan xochga mixlanganman; va men yashayman, endi men emas, balki Masih mening ichimda yashaydi; va hozirgi tanada yashayotgan hayotim, meni sevgan va men uchun o'zini qurbon qilgan Xudoning O'g'lining ishonchi bilan yashayman "(Gal 2:20).

Havoriy Pavlus Masih bilan allaqachon xochga mixlangan deb da'vo qilganda, u gunoh uchun o'lganligini va endi uning hayoti Xudoda Masih bilan yashiringanligini aniq aytadi (Masih menda yashaydi). Pavlus qonunga bo'ysunish (farziylik) bilan yashashni to'xtatdi va Isoga ishonish orqali kundalik hayotida (tanada) davom etdi.

Faqatgina odam xochga mixlanib, Masih bilan birga ko'milganidan keyin "Masihda yashash" sharoitida bo'lishi mumkin.

“Masih Iso orqali hayot Ruhining qonuni meni gunoh va o’lim qonunidan xalos qildi” (Rim. 8: 2)

Inson Masihda yashaydigan yangi hayot (hayot) gunohda bo’lganida (o’lim) bo’lishishi mumkin emas, chunki gunoh odamni Masihsiz hukm qilishiga sabab bo’ladi. Xudo insonga Masihga ishonish orqali beradigan hayot uni avvalgi holatdan ozod qiladi: gunoh (hukm va hukmning sababi) va o’lim (jazo).

Shunday qilib, odam Masihga ishonib, gunohkorlar uchun topshirilgan Masihning tanasi orqali uning o’limiga sherik bo’ladi. Keksa odam Masih bilan xochga mixlanganda o’ldiriladi (yoki odam tanani echib olish bo’lgan Masihning sunnat qilinishi bilan) (Kolos. 2:11) va Ruh orqali yashay boshlaydi (yangi jonzot). Mangulik, adolat tufayli.

Shunday qilib, havoriy Masihiy gunoh qilish uchun Masih bilan birga o’lganligini ko’rsatganda, bu masihiylar abadiy Ruh orqali tirik bo’lgan degan bilan bir xil.

“Agar Masih sizning ichingizda bo’lsa, tanasi gunoh tufayli o’likdir, lekin ruh solihligi tufayli yashaydi” (Rim. 8:10);

“Siz o’lganingiz uchun va hayotingiz Masih bilan Xudoda yashiringan” (Kol. 3: 3).